

ГЕРМАНІЯ И ИТАЛІЯ.

§. 54.—И у Германіѣ съ смръть-тѣ на Лудовика-Дѣтя, сына Арнулфовый, 911 г. прѣстѣла ся лоза-тѣ отъ Карла Великий, и на прѣстола стѣпилъ графъ Франконскый Конрадъ (911 — 918). Отъ това врѣмя у Германіѣ начнѣло ся избирателно правленіе. По Конрада быде избранъ за царъ Саксонскый херцогъ Хенрихъ I (918—936), единъ отъ най-великы-ты германскы владѣтели. Три вышши кепріятеліе правили пакость на тѣѣ земіѣ: откъдѣ Нѣмско море нападали грабливи Нормани; откъдѣ истокъ отъ Елбѣ—Славяне, а изъ Венгріѣ—Маджаре, кой-то въ половинѣ на IX-ый вѣкъ были дошли откъдѣ Уралскы-ты планины и ся засѣлили по тѣѣ странѣ. Въ единъ бой Хенрихъ заробилъ главнаго прѣводителя на Маджары-ты и послѣ го отпустилъ по такъвъ договоръ, что-то до 5 годинъ Маджаре-ти никакъ да не нападать на Германіѣ. Тѣи си устояли на рѣчь-тѣ и прѣзъ всичко това врѣмя никакъ не смѣщавали Германіѣ; а Хенрихъ между това стѣгнѣлъ градове-ты си, урядилъ и изучилъ войскѣ-тѣ си, особено конницѣ-тѣ си, коя-то врядна была да устои насрѣщѣ на искусны-ты Маджарскы конническы войницы, и умирилъ Славяны-ты; а кога прѣминѣло врѣмя-то на примиріе-то, Маджаре-ти начнѣли пакы да нападать на дръжавѣ-тѣ му; той въ 934 г. при Мерзсбургѣ съсипалъ гы до кракъ. Най-сѣтѣвъ откъдѣ си урядилъ дръжавѣ-тѣ така, что-то всѣду владали рядъ и тишина, и съградилъ съборены-ты черковы и монастыри, Хенрихъ I въ 936 г. умрѣлъ у Мемлебенѣ. Още по-славно былъ царуваніе-то на Хенриховый сынъ Оттона I Великий (936—973). Той усвоилъ Славянскы-ты земли до Р. Одеръ и распространилъ по тѣѣхъ христіанскѣ-тѣ вѣрѣ; разбилъ при Аугсбургѣ въ 955 г. Маджа-